

videnskabelige Samlinger og de til samme Diemed bevilgede Tilskud, men indskrænket sig til at henvende Opmærksomheden herpaa, idet man dog har forbeholdt sig at komme tilbage paa Sagen ad Aare. Det forekommer Udvalget, at Statsrevisionens Udsættelser ere grundebe, og da Sagen ved Ministeriets Besvarelse langtfra er kommen til Klarhed, troe vi at burde foreslaae Rigsdagen at støtte Statsrevisionens Bestræbelser i dette Anliggende ved en udtrykkelig Beslutning om at overdrage Statsrevisionen for 1866—67 at søge den manglende Klarhed tilveiebragt.

Antegning 4. Den her reiste Tvivl angaaer et forinelt Spørgsmaal, nemlig om hvorvidt Regjeringen har handlet rigtigt i ikke at postere hele den Conferentsraad David ved hans Afgang som Finantsminister tilstaaede Pension af 3,000 Rd. paa den almindelige Conto for Pensioner, men at lade Univerfitetets Kasse igjen overtage en Andeel af samme, nemlig 800 Rd., som svarer til, hvad Conferentsraaden, før sin Udnøvnelse til Minister, oppebar som Pension af sidfincævnte Kasse. Udvalget maa tilraade Rigsdagen at lade Statsrevisionens Indstilling om, at de omhandlede 800 Rd. skulle udredes af Statskassen, udbgae, ikke for derved at udtale nogen Dom om, hvis Anstuelse, Regjeringens eller Statsrevisionens, der i og for sig maatte være den rigtige, men fordi Spørgsmaalet, der virkelig maa erkjendes for at være tvivlsomt, først har fundet sin Afgjørelse ved Regjeringen efter Brevvevling mellem Finantsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, altsaa efter en, som det maa antages, omhyggelig Dverveielse, hvis Resultat, efter vor Formening, ikke bør søges omskødt ved en eenfaldig Beslutning af Rigsdagen; og Andet vil den af Statsrevisionen gjorte Indstilling, om den tages tilfølge, ikke kunne føre til, da Regjeringen ikke tager Deel i Beslutningerne om Statsregnskabet. Findes Sagen af den Vigtighed, at en forandret Posteringsmaaede fra Rigsdagens Side maa pusses iværksat, bør det efter vor Anstuelse opnaaes gjennem Finantsloven, altsaa ved en Samvirken af Lovgivningsmagtens forffjellige Bestanddele. Men herved tør vi ikke undlade at gjenkalde i Erindring, at der ved Finantsloven for 1867—68 ingen Forandring i den af Statsrevisionen ommeldte Retning er foretaget, uagtet Anmærkningerne til Finantsforlaget (Tillæg A. til Rigsdagstidenden for 1866—67 pag. 506) udtrykkelig omhandlede de omspurgte 800 Rd. som en tilkommen, tidligere bevilget, men i 1864—65 midlertidig bortfalden Pension.

IV. Polyteknisk Væreanstalt.

Antegning 3. Statsrevisionen har ingen Indstilling gjort til Beslutning i Anledning af denne Post. Efter hvad der er oplyst, maa det ansees sikkert, at der tilkommer Professor Hetsch's Enke i det Mindste det for hende beregnede Beløb, men det, som fra Regjeringens Side er fremkommet ved Besvarelsen af Statsrevisorernes Antegning, forekommer Udvalget at give Grund til Tvivl, om der ikke endog tilkommer hende Mere; og vi foreslaae derfor, at det overdrages Statsrevisionen for 1866—67 nærmere at undersøge og afgive Beretning herom.

VI. Det lærde Skolevæsen.

Antegning 4. Udvalget slutter sig til Statsrevisionens Indstilling, hvorhos bemærkes, at man fra Samme har modtaget Underretning om en Meddelelse fra Kirke- og Underviisningsministeriet, hvisfølge der vil blive tilstillet Statsrevisionen for 1866—67 de